

קבא עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקני: קבב ערב עבדך למוזב אל יעשקני
 ורים: קבג עיני פלו לישועתך ולאמרת צדקך: קבד עשה עם עבדך בחסדך
 וחקך למדני: קבה עבדך אני הבינני וארעה ערתיך: קבו עת לעשות ליהוה
 תפירו תורתך: קבו על בן אהבתי מצותיך מזהב ומפז: קבח על בן כל
 פקודי כל ישראל כל ארח שקר שנאתי:

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

לחשישת יד שמאלי

עשיתי (קיט-ע, קכא): [שימוש תהלים לפרק קיט-ע] לחשישת יד שמאל, לחוש עליו ז' זמנין בג' ימים.

— זוהר תהלים —

בכל זמן שהתורה מתקיימת בעולם ובני
 אדם משתדלים בה, כפיכול הקדוש ברוך
 הוא שמח במעשי ידיו ושמח בכל
 העולמות

מי שמשתדל בתורה כאלו עשה ותקן את
 העת הזאת לחבר אותה עם הקדוש ברוך
 הוא

עת לעשות לה' וגו' (קיט-ע, קכו): [זוהר פ'

וירא (דף קטז:)] רבי יהודה פתח ואמר,
 (תהלים קיט) עת לעשות לה' הפרו תורתך.
 מה זה עת לעשות לה'? אלא הרי פרשוק,
 אבל עת - זו כנסת ישראל שנקראת עת,
 כמו שנאמר (ויקרא טז) ואל יבא בכל עת אל
 הקדש. מה זה ואל יבא בכל עת? כמו
 שנאמר (משלי ז) לשמרך מאשה זרה. וזהו
 (ויקרא י) ויקריבו לפני ה' אש זרה וגו'. מה
 הטעם עת? משום שיש לה עת וזמן לכל
 להתקרב להיות מאירה ולהתחבר פראוי,
 כמו שנאמר (תהלים טז) ואני תפילתי לך ה'
 עת רצון. לעשות לה', כמו שכתוב (שמואל
 ב ח) ויעש דוד שם. שכל מי שמשתדל
 בתורה כאלו עשה ותקן את העת הזאת
 לחבר אותה עם הקדוש ברוך הוא (תפארת).
 וכך כן למה? משום שהפרו תורתך.
 שאלו לא הפרו תורתך, לא נמצא פרוד
 של הקדוש ברוך הוא מישראל לעולמים.

עת לעשות לה' וגו' (קיט-ע, קכו): [זוהר פ'
 תרומה (דף קנ"ה:)] פתח רבי חייא ואמר,
 (תהלים קיט) עת לעשות לה' הפרו תורתך.
 פסוק זה נתבאר ופרשוהו החכמים. אבל
 עת לעשות לה' - בכל זמן שהתורה
 מתקיימת בעולם ובני אדם משתדלים בה,
 כפיכול הקדוש ברוך הוא שמח במעשי
 ידיו ושמח בכל העולמות, ושמים וארץ
 עומדים בקיומם. ולא עוד, אלא הקדוש
 ברוך הוא מקבץ את כל הפמליה שלו
 ואומר להם: ראו את העם הקדוש שיש לי
 בארץ, שתורתו מתעטרת בשבילים! ראו
 מעשי ידי שאתם אמרתם (תהלים ח) מה
 אנוש כי תזכרנו. והם, כשהם רואים את
 שמחת רבונם בעמו, מיד פותחים
 ואומרים, (שמואל ב ז) ומי כעמך כישראל גוי
 אחד בארץ. ובשעה שישראל מתבטלים
 מהתורה, כפיכ"ל תשש פחו, שכתוב צור